TTB 0560
GIÓP 2

THIÊN ĐÀNG, ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ SA-TAN.

Thưa quý vị và các bạn,
Hôm nay chúng ta tìm hiểu tiếp sách Gióp đoạn 2, về thử thách kế tiếp của sa-tan đến trên đời sống của Gióp. Các bạn nhớ là trong đoạn 1 nói đến việc sa-tan tàn hại tất cả tài sản và con cái của Gióp, nhưng ông vẫn giữ lòng kính sợ Đức Chúa Trời.
Trong Gióp đoạn 2 sa-tan xin Chúa cho phép đụng đến cơ thể của Gióp, Đức Chúa Trời cho phép và chúng ta sẽ thấy phản ứng Gióp ra sao?

Xin mời các bạn cùng xem Gióp 2:1
1 Xảy ra một ngày kia, các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, Sa-tan cũng có đến trong vòng chúng đặng ra mắt Đức Giê-hô-va.
Các con trai của Đức Chúa Trời ra mắt Ngài để tường trình một cách thường xuyên, vì đó là việc họ phải làm. Các bạn và tôi cũng phải tường trình trước mặt Đức Chúa Trời vào một ngày sắp đến. Xin hãy nhớ rằng Cơ-đốc-nhân sẽ ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ (II Cô-rinh-tô 5:10) và chúng ta tường trình lại công việc của chúng ta trên đất. (Nhưng ai đã tin Chúa Giê-xu sẽ không ứng hầu trước Tòa án trắng và lớn đề cập trong Khải Huyền 20:11-15). Tất cả mọi tạo vật của Đức Chúa Trời phải tường trình với Ngài.

Xin các bạn hãy nhớ rằng, Ngài là Đức Chúa Trời. Ngày nay chúng ta không có tự do hoạt động. Chúng ta vẫn còn nghe nhiều người xung chúng ta kêu gào, "Chúng tôi muốn tự do." Con người luôn có khuynh hướng nhẩy cao hơn. Đức Chúa Trời tạo dựng con người chúng ta hoạt động trong một giới hạn. Chúng ta là loài thọ tạo, còn Ngài là Đấng Tạo Hóa. Chúng ta phải trả lời trước mặt Ngài.
Khi các con trai của Đức Chúa Trời đến trình diện họ trước mặt Ngài. Xin hãy chú ý rằng sa-tan cũng đến tường trình. Sa-tan cũng không vượt khỏi công lý của Đức Chúa Trời. Dầu rằng Đức Chúa Trời biết những gì mà sa-tan sẽ tường trình, sa-tan phải ứng hầu trước mặt Đức Chúa Trời và nói cho Ngài những điều đã làm.

Gióp 2:2
2 Đức Giê-hô-va bèn phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi ở đâu đến? Sa-tan thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó.
Nói một cách khác, một lần nữa sa-tan đến và tường trình những điều nó làm. Nó đang hoạt động và điều khiển thế gian này. Thưa các bạn, ngày nay tôi tin rằng sa-tan vẫn còn tiếp tục điều khiển, hoạt động. Xin các bạn hãy nhìn xung quanh chúng ta và thấy ai đang điều khiển thế gian này.

Gióp 2:3

3 Đức Giê-hô-va lại phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng? Trên đất chẳng có ai giống như người, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác; lại người bền đỗ trong sự hoàn toàn mình, mặc dầu ngươi có giục ta phá hủy người vô cớ.

Xin các bạn hãy chú ý, điều này tỏ bày cho chúng ta rõ ràng những điều Chúa cho phép sa-tan thực hiện với ông Gióp một cách vô cớ. Con người thường hay nói: "Tại sao Đức Chúa Trời để điều này xảy đến cho tôi." Có thể câu trả lời của Chúa như vầy: "Không có lý do nào hết trong các ngươi. Chúa không có đánh con. Chúa không có phạt con. Chúa muốn đem con lại gần với Chúa hơn." Đó là những gì Ngài nói với Gióp, điều xảy đến cho Gióp là vô cớ.

Đôi khi chúng ta chỉ ngón tay vào anh em của mình và nói rằng, Đức Chúa Trời đang phạt anh chị, điều đó có thể không đúng. Có thể Đức Chúa Trời đang thử nghiệm Gióp trong cách mà Ngài không thử nghiệm các bạn và tôi, bởi vì Ngài không tin rằng chúng ta chịu nổi sự khốn khó dường ấy. Một cách thành thật, tôi không thể nào chịu đựng những gì mà Gióp đã gánh chịu.

Chúa bảo sa-tan hãy chú ý đến Gióp một lần nữa. "Gióp vẫn tiếp tục thờ phượng Đức Chúa Trời. Sa-tan đã nói rằng, nếu Chúa cho phép sa-tan cất đi mọi sự của Gióp, ông sẽ quay lưng bỏ Đức Chúa Trời, nhưng Gióp đã không làm như thế. Gióp vẫn giữ lòng trung thành với Chúa."

Gióp 2:4-6.

4 Sa-tan thưa lại với Đức Giê-hô-va rằng: Lấy da đền da, phàm vật chi một người có, tất sẽ trao thế cho mạng sống mình. 5 Nhưng bây giờ xin Chúa hãy giơ tay ra, đụng đến hại xương thịt người, ắt là người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt. 6 Đức Giê-hô-va phán với Sa-tan rằng: Kìa, người ở trong tay ngươi; nhưng chỉ hãy giữ mạng sống người.

Sa-tan biết chúng ta, nó biết những điều yếu đuối trong chúng ta. Nhưng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một lời hứa. I Cô-rinh-tô 10:13 *Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đàng cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được*. Đức Chúa Trời sẽ không để chúng ta bị cám dỗ quá mức mà chúng ta có thể chịu đựng. Chúng ta cần nhận biết điều này.

Thưa các bạn, dầu các bạn đang ở đâu, dầu các bạn đang trải qua điều gì, Đức Chúa Trời có quyền năng chống đỡ cho các bạn. Đó là một điều an ủi cho chúng ta. Chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra trong những ngày sắp đến. Có thể đó là một điều khó khăn, có thể đó là một điều vui mừng, một ngày phước hạnh. Dầu bất cứ điều gì xảy đến, Đức Chúa Trời đều thấy hết, Ngài sẽ hành động. Thật là một điều tốt lành khi biết như thế.

Sa-tan là một kẻ lừa dối. Sa-tan nói rằng ông Gióp được ban cho mọi điều để dùng cho cơ thể ông ta, nếu Gióp bị động đến da thịt, Gióp sẽ rủa sả Đức Chúa Trời. Nhưng sự thật có đúng với lời sa-tan vu khống không? Xin mời các bạn theo dõi phần kế tiếp.

ĐẤT ÚT-XƠ.

Giốp 2:7- 8

7 Sa-tan bèn lui ra khỏi trước mặt Đức Giê-hô-va, hành hại Giốp một bịnh ung độc, từ bàn chân cho đến chót đầu. 8 Giốp lấy một miếng sành đặng gãi mình, và ngồi trong đống tro.

Giốp bị thử thách trong moi mặt của đời sống. Dĩ nhiên sa-tan tìm đủ mọi cách để hạ ông Giốp. Giốp mất hết mọi tài sản, ông mất hết con cái, giờ đây cơ thể của Giốp bị tấn công.

Hình như con người không thể giải thích sự khó khăn của Giốp. Đây không phải là sự hình phạt tội lỗi. Mọi sự trong bối cảnh này làm cho khó hiểu, khó giải thích. Đó là lý do Đức Chúa Trời giải thích chúng ta ở phần khởi đầu của sách để chúng ta có thể hiểu được. Những gì xảy ra cho Giốp có một mục tiêu tốt lành và cao cả. Có lý do tốt cho ý định của Đức Chúa Trời. Trong mọi hoàn cảnh mà chúng ta đối diện, Đức Chúa Trời đều có một mục tiêu cho nó. Đó là một sự rèn luyện, sửa dạy. Chúng ta cũng có thể nói đó là điều tốt cho Giốp.

Khi người cha đánh đứa con nhỏ, ông nói: Cha thấy nó đau lòng cha nhiều hơn con. Những điều xảy đến cho Giốp là một từng trải rất tốt cho ông ta. Xin các bạn hãy nhớ rằng, đó là đường lối của Đức Chúa Trời chớ không phải đường lối của chúng ta. Ê-sai 55:9 *Vì các từng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các ngươi, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các ngươi cũng bấy nhiêu.*

Chúng ta là con người, chúng ta cố làm mọi điều để cứu con cái mình thoát khỏi sự đau đớn. Chúng ta có gắng làm mọi điều để ngăn ngừa điều gì tổn hại chúng nó. Chúng ta cho con cái mình mọi thứ mình có để đời sống của chúng nó được cuộc sống vui vẻ. Chúng ta chìu con sẽ làm hư hại cuộc đời con cái. Chúng ta cũng được lớn lên trong thế hệ hư hỏng vì cha mẹ chúng ta cũng bao che lo lắng cho chúng ta mọi điều.

Vào một ngày sẽ đến sau này, Giốp sẽ nhận biết điều tốt lành về những gì đã xảy ra cho ông. Nhưng trong lúc đầu này, Giốp không hiểu nổi. Điều đã xảy ra không những tốt cho Giốp, nhưng cũng làm vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Xin các bạn nhớ rằng mỹ đức của Đức Chúa Trời bị công kích bởi sa-tan. Tôi nghĩ rằng các con trai của Đức Chúa Trời sẽ rùn mình khi nghe sa-tan phỉ báng Đức Chúa Trời. Nó nói rằng, Đức Chúa Trời không xứng đáng để được yêu mến, Chúa trả tiền cho ông Giốp yêu mến Đức Chúa Trời.

Thưa các bạn, còn các bạn thì sao? Chúng ta có phải là người xu thời không? Chúng ta có phải là người được trả tiền để yêu mến Đức Chúa Trời không? Đức Chúa Trời là Đấng tốt đẹp và nhơn từ. Chúng ta vui mừng trong sự nhơn từ của Ngài. Nhưng khi chúng ta ở dưới sự thử thách, chúng ta sẽ bày tỏ bản chất thật của mình, giống như vàng bị thử dưới lửa. Sự thử nghiệm tỏ bày sự chân thật. Chúng ta là sự sáng của thế gian này. Sự sáng soi trong tối tăm, và Đức Chúa Trời đặt chúng ta trong sự tối tăm, để sự sáng của chúng ta được chiếu ra.

Đức Chúa Trời không có hứa cho con cái của Ngài là đời sống sẽ dễ dàng. Trái lại chúng ta được nói cho biết là đường đi sẽ nhiều khó khăn, gập gềnh. Nếu chúng ta chịu đau đớn với Ngài, chúng ta sẽ đồng trị với Ngài. Khi sự khó

khăn xảy đến cho chúng ta sẽ làm cho chúng ta phải cúi mình xuống trước bàn tay quyền năng của Đức Chúa Trời. Đó là lý do tại sao Phao-lô đã viết:
II Cô-rinh-tô 5:11 *Vậy chúng tôi biết Chúa đáng kính sợ, nên tìm cách làm cho người ta đều tin..*

Ong Gióp đang bị sự khốn khó gì? *Gióp một bịnh ung độc, từ bàn chân cho đến chót đầu. Gióp lấy một miếng sành đặng gãi mình, và ngồi trong đống tro.*
Có nhiều bác sĩ chuyên khoa đoán định về chứng bịnh mà Gióp gánh chịu, nhưng có vài ý kiến khác nhau trong dự đoán này. Nhưng tất cả đều đồng ý rằng, Gióp gánh chịu đau đớn, khốn khổ lớn với chứng bịnh này.
Sa-tan đến để cướp đi hết mọi điều của Gióp và giờ đây đụng đến cơ thể của ông nữa, chúng ta được nói cho biết về phản ứng của vợ ông Gióp.

Gióp 2:9
9 Vợ người nói với người rằng: Ua? Ong hãy còn bền đỗ trong sự hoàn toàn mình sao? Hãy phỉ báng Đức Chúa Trời, và chết đi!
Sa-tan tìm cách hạ ông Gióp xuống để ông không còn muốn gọi chính mình là con người nữa.
Vợ ông Gióp có lời đề nghị, *Hãy phỉ báng Đức Chúa Trời, và chết đi!* Đây là lời khuyên nghe lạ thường. Rõ ràng bà muốn trở thành hóa phụ. Nhưng đây cũng có thể là một lời khuyên êm dịu, bởi vì bà đang thấy sự khốn khổ mà Gióp đang trải qua. Sa-tan muốn tước đi tất cả những gì mà ông Gióp có. Nhưng tại sao sa-tan không cất bà vợ này đi luôn? Bởi vì, tôi nghĩ bà vợ của Gióp không giúp gì cho ông ta. Nhưng hình như bà muốn làm cho đau khổ của Gióp tăng thêm.

Gióp 2:10
10 Người đáp lại rằng: Ngươi nói như một người đàn bà ngu muội. Ua sao! Sự phước mà tay Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, chúng ta lãnh lấy, còn sự tai họa mà tay Ngài giáng trên chúng ta, lại chẳng lãnh lấy sao? Trong mọi việc đó, Gióp không phạm tội bởi môi miệng mình.
Ong Gióp giữ được phẩm hạnh trọn vẹn của ông. Trong khi sa-tan động đến cơ thể của Gióp ông không hề phỉ báng hay nói một lời phạm thượng nào với Đức Chúa Trời. Gióp thắng sa-tan trong hiệp thứ hai. Các bạn có nhớ là sa-tan đã nói với Đức Chúa Trời. *Nhưng bây giờ xin Chúa hãy giơ tay ra, đụng đến hại xương thịt người, ắt là người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt.* Gióp đã không làm như những gì mà sa-tan vu khống.

Nhiều người nghĩ rằng hễ tin Đức Chúa Trời thì được che chở khỏi các khổ nạn, cho nên khi tai họa đến họ thắc mắc về đạo đức thiện hảo và sự công bằng của Đức Chúa Trời. Nhưng thông điệp của Gióp cho các bạn biết rằng đừng đỗ lỗi cho Đức Chúa Trời, vì Ngài cho phép chúng ta gặp hoàn cảnh xấu. Đức Chúa Trời có thể cứu chúng ta khỏi khổ nạn, nhưng cũng cho phép khổ nạn đến vì những lý do mà chúng ta không thể hiểu được. Chính chiến lược của sa-tan là muốn chúng ta nghi ngờ Đức Chúa Trời đúng vào lúc này. Ở đây chứng tỏ ông Gióp có một tầm nhìn rộng rãi hơn là tìm kiếm sự thoải

mái của cá nhân. Nếu chúng ta biết được lý do mình khổ nạn, đức tin chúng ta có cơ hội tăng trưởng.

Từ điểm này chúng ta thấy sự khởi đầu của sách Gióp. Chúng ta được tỏ bày cho biết Gióp đã bị sa-tan tấn công, và ông vẫn giữ sự trọn vẹn của ông. Đến đây có mấy người bạn của Gióp đến và thăm viếng để an ủi Gióp. Sự trọn vẹn của Gióp bị tấn công một lần nữa. Từ điểm này bắt đầu cuộc đối thoại.

DƯỚI THÀNH PHỐ TRO BỤI, HOANG TÀN.

Gióp 2:11

11 Vả, khi ba bạn hữu của Gióp, là Ê-li-pha người Thê-man, Binh-đát người Su-a, và Sô-pha người Na-a-ma, hay được các tai nạn đã xảy đến cho người, mỗi người bèn hẹn nhau từ xứ mình đi đến đặng chia buồn và an ủi người.

Giờ đây chúng ta được giới thiệu cho biết về ba người bạn của Gióp, và chúng ta cần biết thêm về họ. Ê-li-pha người Thê-man. Thê-man là cháu nội của Ê-sau, căn cứ vào Sáng thế ký 36:10-11.

Đây là tên các con trai Ê-sau: A-đa-vợ người, sanh Ê-li-pha; Bách-mát, cũng vợ người, sanh Rê-u-ên. Con trai của Ê-li-pha là Thê-ma, Ô-ma, Xê-phô, Ga-tham và Kê-na.

Binh-đát người Su-a. Su-a là con trai của Áp-ra-ham theo dòng con của bà vợ Kê-tu-ra. (Sáng thế ký 25:1-2)

Sô-pha người Na-a-ma. Na-a-ma là người sống ở vùng phía bắc của Ả-rập. Những sự kiện này giúp chúng ta đoán biết một phần nào nơi chốn và thời gian sinh sống của Gióp là vào thời kỳ của các tổ phụ, nhưng chúng ta không xác định rõ địa điểm của nó.

Những người bạn đến để than khóc với Gióp. Trước khi tôi nói những điều không tốt về những người bạn này, tôi xin nói những điều tốt về họ trước. Họ là những người bạn thật của Gióp cho đến thời điểm xảy ra các biến cố này. Qua sự kiện này họ làm mất thiện cảm từ nơi Gióp. Bởi sự thật là họ không biết về Đức Chúa Trời, và họ không biết được mục đích tại sao Đức Chúa Trời cho phép biến cố này xảy đến cho Gióp.

Vì thế trong ngày hôm nay chúng ta phải rất cẩn thận khi giải thích một số chuyện xảy đến cho người khác. Chúng ta không có quyền và không biết đủ hết mọi mặt để nói rằng việc này xảy ra là bởi vì lý do kia. Chúng ta đoán là có lý do tốt, nhưng vấn đề khó khăn là chúng ta không biết lý do thật của nó.

Những người bạn của Gióp nghĩ rằng họ biết lý do tại sao chuyện xảy ra như thế. Nhưng họ đã hoàn toàn sai. Dầu vậy, xin hãy chú ý đến những người bạn thật của Gióp.

Gióp 2:12-13.

12 Ba bạn hữu ở xa ngước mắt lên thì chẳng nhận biết người, bèn cất tiếng lên khóc, mỗi người xé áo mình, hất bụi lên trời mà vãi trên đầu mình.

13 Đoạn, ba bạn ngồi xuống đất với người trong bảy ngày bảy đêm, chẳng ai nói một lời với người, vì thấy sự đau đớn người lớn lắm.

Các bạn của Gióp nghe tin ông gặp hoạn nạn khó khăn, nhưng họ không tưởng tượng nổi sự hoạn nạn này đến mức nặng nề như vậy. Lần chót họ thấy Gióp ở trong căn nhà tuyệt đẹp với những đứa con trai, con gái tốt lành ở xung quanh. Những người bạn này thấy sự giàu có trải rộng khắp cả xứ. Giờ đây họ đến thăm Gióp, họ thấy căn nhà của Gióp thành một đống gạch vụn, một nơi hoang tàn như bãi rác, tại đó Gióp đang ngồi gãi thân mình bằng miếng sành. Gióp không còn sót lại thứ gì. Mọi thứ đều mất hết. Thật tội cho Gióp.

Các người bạn này đến cùng than khóc, sầu thảm với Gióp. Trong bảy ngày họ ngồi bên cạnh và không nói một lời nào. Họ ngồi chia buồn với Gióp trong bảy ngày đêm. Dầu rằng họ có lòng muốn chia buồn với Gióp nhưng không nói được lời an ủi nào bởi các lý do: 1-Họ không hiểu Đức Chúa Trời. 2-Họ không hiểu Gióp. 3-Họ không hiểu chính mình.

Các người bạn này ngồi than khóc bảy ngày. Gióp ở dưới cái nhìn chăm chú của họ, và họ lắc đầu. Họ là những người thông sáng. Họ là những triết gia, những người có nhiều tư tưởng cao và suy nghĩ rộng. Dầu rằng họ đến từ các hướng khác nhau, nhưng họ lại có một kết luận giống nhau. Gióp đã làm một tội lỗi nặng nề lắm nên các hoạn nạn này xảy đến. Chắc là Đức Chúa Trời hình phạt Gióp. Vì thế Gióp cần phải sửa đổi lại đời sống ông ta ngay thẳng. Các người bạn đều có một kết luận như thế.

Cuối cùng Gióp không thể chịu đựng lâu hơn, họ mỉm cười giả bộ và đối diện nhau để nói chuyện. Hình như họ nói: “Anh Gióp, cuối cùng rồi mọi chuyện cũng lộ bày. Anh đã sống trong tội lỗi, anh thật là người đạo đức giả. Giờ đây chúng ta biết hoạn nạn này xảy đến cho anh bởi vì tội lỗi của anh.”

Các bạn của Gióp có lòng tốt đi từ xa đến thăm và an ủi Gióp, nhưng lời khuyên của họ sai lầm.

Ong Gióp không chấp nhận điều đó. Gióp có thể chấp nhận mọi điều xảy đến cho ông, nhưng không chấp nhận lời cáo buộc giả dối. Vì thế cuộc đối thoại bắt đầu. Gióp là người nói trước. Xin mời các bạn lắng nghe tấm lòng tan vỡ của Gióp trong đoạn kế tiếp.

Thưa các bạn, theo truyền thống của người Do-thái, người đến an ủi kẻ khác không được nói trước khi kẻ gặp tang chế mở lời. Thường thì cách tốt nhất để đáp lại nỗi khổ đau của người khác chỉ là yên lặng. Các bạn của Gióp nhận biết là nỗi khổ đau của ông quá nặng nề, không thể được chữa lành bởi lời nói suông, cho nên họ không nói gì cả. (Giá như họ tiếp tục làm như thế thì tốt hơn.) Thường thì chúng ta cần phải nói một điều gì đó có tính cách thuộc linh và khôn ngoan với người đang bị tổn thương. Có lẽ điều người ấy cần nhất là sự hiện diện của chúng ta, bày tỏ rằng chúng ta quan tâm đến họ. Đôi khi những lời nói tẻ nhạt và những câu nói khách sáo đều kém giá trị so với thái độ yên lặng đồng cảm bày tỏ tình bạn đầy yêu thương.

Thân chào các bạn.